

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **Ing. A. J.**
bytem X
zastoupen JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
advokátkou se sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

za účasti: **I. O. p., s.r.o.**
sídlem O. 18, X O.
zastoupena Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D.
advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha
II. Ř. f. K.
sídlem K. 33, X O.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2022, č. j. KUOK 131156/2022, ve věci
dodatečného povolení stavby

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. O. p., s.r.o. (osoba zúčastněná na řízení I., dále jen „p.“) žádostí ze dne 19. 2. 2020 usilovala o povolení změny stavby před dokončením, konkrétně objektu SO 04 pod názvem

„Papírenský stroj PS6 – SO 04 sklad papíru“ (jedná se o dílčí objekt ze souboru stavebních objektů projektu „Papírenský stroj PS6“, kdy celý soubor objektů, včetně skladu papíru v jeho původní podobě, byl v minulosti již řádně povolen). Řízení bylo však zastaveno, neboť Městský úřad Šumperk (dále jen „stavební úřad“) zjistil, že se žádanou změnou stavby již bylo fakticky započato. V rámci následně zahájeného řízení o odstranění (nepovolené) stavby papírna opakovaně požádala o dodatečné povolení stavby. Druhé její žádosti bylo stavebním úřadem vyhověno rozhodnutím ze dne 16. 7. 2021, č. j. MUSP 82064/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým stavební úřad stavbu na pozemcích parc. č. X, XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH a XI (nyní parc. č. st. XJ) v k. ú. X a na pozemcích parc. č. XK, XL, XM, XN, XO, XP a XQ (nyní parc. č. st. XR) v k. ú. X, dodatečně povolil. Odvolání žalobce (a Římskokatolické farnosti Klášterec) proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Argumentace stran

Žaloba

2. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení jak napadeného, tak prvostupňového rozhodnutí. Velmi obsáhlou žalobu soud stručně shrnuje následovně.
3. Žalobce předně vyčetl správním orgánům, že řízení o dodatečném povolení stavby nebylo vedeno jako navazující řízení ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění účinném do 31. 12. 2023, ačkoli předmětná stavba je součástí záměru podléhajícího posouzení vlivů na životní prostředí. Vydáním rozhodnutí v nesprávném procesním režimu byly pak podle žalobce porušeny povinnosti vztahující se k vymezení účastníků řízení, informování veřejnosti, nebylo vycházeno z dokumentace, oznámení a připomínek veřejnosti. Žalobce tvrdí, že tato pochybení měla vliv na obsah napadeného rozhodnutí, protože je nezákonné a věcně nesprávné.
4. Žalobce dále namítal, že ačkoli je předmětná stavba v rozporu s Územním plánem obce O. (zasahuje hlukem do sousedních ploch chráněného venkovního prostoru staveb), Oddělení územního plánování Odboru strategického rozvoje, územního plánování a investic Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „OdÚP“) si ve svém závazném stanovisku ze dne 25. 8. 2022, č. j. KUOK 90655/2022 (dále jen „závazné stanovisko OdÚP“) samo nezákonně vyhodnotilo podmínku Územního plánu obce Olšany jako nezákonnou a tuto neaplikovalo. To vedlo k nesprávnosti tohoto závazného stanoviska. Závaznému stanovisku OdÚP nadto žalobce vyčítá i nepřezkoumatelnost pro nedostatek odůvodnění.
5. Dále žalobce vyčítal žalovanému a dotčeným orgánům, že řádně neposoudili zhoršení ochrany před pronikáním hluku z provozu záměru oproti tomu, co vyžadovala dokumentace EIA a územní rozhodnutí a stavební povolení k původní (nezměněné) stavbě skladu papíru. Technické zprávy (z února a května 2021) nesouhlasí se Souhrnnou technickou zprávou. Projektová dokumentace se odvolává na neprůzvučnost, kterou navržené opláštění nemůže splnit. V dokumentaci pro územní rozhodnutí i pro stavební povolení opláštění skladu sestávalo z 20 cm železobetonu, 12 cm minerální vlny a trapézového plechu s výškou vlny 4 cm. V dodatečném povolení stavby zbylo u skladu už jen 12 cm sendvičových panelů, přilehlá hala expedice zůstala na 15 cm železobetonu, 12 cm minerální vlny a 4 cm trapézového plechu. Žalovaný dále vyšel z Aktualizované hlukové studie pro dodatečné povolení stavby SO 04 Sklad papíru z května roku 2021, ačkoli měl od žalobce k dispozici měření, která v rozporu s predikcemi studie dokládala nadlimitní hluk

v chráněném prostoru žalobcovy stavby. Došlo-li k oslabení konstrukce pláště, lze předpokládat nižší neprůzvučnost. Neprůzvučnost sendvičového izolačního panelu 120 mm je podle veřejných informací cca 31 dB. Uvedená studie přitom oslabení konstrukce pláště nijak nezohledňuje. Dotčené orgány ani žalovaný si nevyžádali původní dokumentaci ke stavebnímu povolení ani ke změně stavby před dokončením. Zamýšlená noční nakládka je nepřijatelná z důvodu ohrožení hlukových limitů.

6. Další žalobní bod mířil na nesplnění podmínek závazného stanoviska EIA, a to konkrétně podmínky č. 3, jelikož Aktualizace hlukové studie E. C. a. s., 06/2018, nikde neobsahuje návrh protihlukových opatření, a tudíž nemohlo být naplňováno, co nikdy nevzniklo. Rovněž nebyla splněna podmínka č. 7, jelikož dne 14. 7. 2020 neproběhlo žádné měření v referenčních bodech, jak uvádí žalovaný, a dále nebyla splněna podmínka č. 13, neboť při měření hluku spol. G.-a. s.r.o. byl v provozu pouze stroj PS6, ostatní provozy byly v odstávce.
7. Žalobce dále namítal, že závazné stanovisko ministryně životního prostředí ze dne 20. 1. 2022, č. j. MZP/2021/430/985, (dále jen „závazné stanovisko ministryně životního prostředí“) vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu ke změně rozměrů staveb co do výšky i plochy. Stavba expedice je nadto černá stavba bez posouzení v procesu EIA a ve zvětšení půdorysu není zohledněna.
8. Dále rovněž závazné stanovisko OdÚP vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Nedošlo totiž k posunu stavby jižním směrem o 90 m², ale o 645 m² přístavbou expedice. Zmiňuje-li pak uvedený dotčený orgán navýšení o jeden metr, zcela opomíjí zbylé dvě třetiny stavby, ve kterých byla v délce 24,4 m navýšena o 7,67 m. Stavba skladu konkuruje kostelu Z. P. M. v K., a to z jižního pohledu jako jediná stavba.
9. Žalobce dále namítal absenci řádného vypořádání jeho námítky podjatosti Ing. D. Žalobce námítku podjatosti uplatnil v řízení opakovaně, a to dne 20. 8. 2021, 24. 3. 2022, 17. 5. 2022 a 16. 10. 2022, námítka však nikdy nebyla řádně vyřízena.
10. Žalobce rozporoval nezahrnutí jím požadovaných měření hluku mezi podklady rozhodnutí, čímž žalovaný porušil § 68 odst. 3 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Napadené rozhodnutí i závazná stanoviska vycházejí z akustické studie, která toliko predikuje budoucí stav hluku a která je současně zcela zjevně v rozporu se současným reálným stavem.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Zdůraznil, že řízení o dodatečném povolení změny stavby není řízením navazujícím podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, neboť změna stavby před dokončením nevyžadovala posouzení vlivů na životní prostředí. Změny totiž dle závazných stanovisek dotčených orgánů nemohly mít negativní vliv na životní prostředí, nezvyšují kapacitu záměru ani jeho rozsah a nemění jeho technologii či způsob užívání. K namítaným vadám závazných stanovisek žalovaný uvedl, že mu nepřísluší závazná stanoviska rozporovat nebo zpochybňovat, neboť je jimi vázán. Dále uvedl, že ověřená technická zpráva ze 17. 5. 2021 k akci „Papírenský stroj PS6“ je shodná s ověřenou Souhrnnou technickou zprávou z 26. 2. 2021 k akci „Papírenský stroj PS6“. V souhrnné technické zprávě (str. 25) je opláštění objektu skladu řešeno pomocí sendvičových izolačních panelů tloušťky 120 mm a v části expedice je řešeno pomocí železobetonových stěn tloušťky 150 mm, tepelné izolace tloušťky 120 mm a svisle kladeného trapézového plechu s výškou vlny 40 mm, stejně tak je opláštění uvedeno na str. 12 technické zprávy, ve které je také

uvedeno, že hluk z provozu bude beze zbytku utlumen. Z hlediska hlukové zátěže nedošlo v rámci dokumentace k dodatečnému povolení stavby objektu SO 04 k žádným negativním významným změnám. Pokud jde o námitku podjatosti, tato byla žalobcem uplatněna až po vydání rozhodnutí. Žalovaný ji proto posoudil v rámci napadeného rozhodnutí. Žalovaný dále dodal, že aktivní věcná legitimace žalobce v soudním řízení je omezena nutnou souvislostí s ochranou jeho vlastnického (popř. jiného věcného) práva k nemovitosti. Nepřísluší mu pak námitky, jejichž prostřednictvím by se dovolával ochrany práv třetích osob, popř. respektování veřejného zájmu, aniž by tento aspekt jakkoliv přímo souvisel s ochranou jeho vlastnického práva.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení I.

12. Ve svém vyjádření papírna k prvnímu žalobnímu uvedla, že tato námitka je uplatňována v řízení prvně, a tedy v rozporu se zásadou koncentrace řízení. Nadto je nedůvodná. Předmětem napadeného rozhodnutí jsou pouze změny stavby SO 04 oproti stavbě povolené stavebním povolením. Tyto změny přitom nejsou významnými změnami ve smyslu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, tj. nedosahují takové intenzity, aby se na ně aplikovalo posuzování dle předmětného zákona. Jelikož se předmětná změna stavby negativně nedotýká zájmů posuzovaných zákonem o posuzování vlivů na životní prostředí, nešlo o navazující řízení. Dále uvedla, že tvrzení žalobce o neúplnosti projektové dokumentace je nepravdivé, účelové a nemá žádný dopad na zákonnost a správnost napadeného rozhodnutí. Svá nepravdivá tvrzení o horší ochraně před hlukem v důsledku změny opláštění stavby skladu žalobce ničím nepodložil. Navržené řešení splňuje požadavek aktualizace hlukové studie pro dodatečné povolení stavby, aby neprůzvučnost byla minimálně 50 dB a vzduchová neprůzvučnost výplně otvorů směřujících směrem k obytné zástavbě minimálně 40 dB. Aktualizovaná hluková studie je věcně správná. Noční nakládka prováděna nebude. Rovněž nepravdivé je tvrzení žalobce, že změna nebyla řádně posouzena. Tvrzení, že dotčené orgány neměly k dispozici kompletní dokumentaci, je uplatňováno prvně, a tudíž by se k této námitce nemělo přihlížet s ohledem na zásadu koncentrace. Daná námitka je také nedůvodná, neboť v projektové dokumentaci byly změny oproti vydanému stavebnímu povolení vyznačeny. Dotčené orgány (Krajská hygienická stanice i Ministerstvo zdravotnictví) vycházely z aktuální projektové dokumentace, jejich závazná stanoviska jsou zákonná. Měření hluku z roku 2022 nemají souvislost se stavbou skladu SO 04, která ještě není dokončena. Protihluková opatření v Aktualizované hlukové studii E. C. a.s. jsou obsažena odkazem na akustickou studii č. Z140289-01 z 29. 9. 2014 a tato jsou plněna. V části, kde žalobní bod řeší podmínky č. 7 a č. 13 EIA, je pak zcela irelevantní, neboť podmínka č. 7 se týká uvedení (celého záměru) do zkušebního provozu a podmínka č. 13 se týká jeho uvedení do trvalého provozu. Sklad SO 04 řešený v tomto řízení přitom ještě není ani dokončen. Ministryně životního prostředí se detailně zabývala provedenými změnami stavby oproti jejím parametrům posuzovaným v dokumentaci EIA, a to výškou i půdorysem a jeho umístěním, přičemž jí uvedené parametry odpovídají skutečnému stavu věci a závazné stanovisko ministryně životního prostředí je správné a zákonné. Rovněž závazná stanoviska orgánů pozemního plánování jsou zákonná. Argumentace žalobce vychází z neodborného posuzování projektové dokumentace žalobcem, kdy oněch 90 m² jižního posunu se vztahuje k budově skladu (ve smyslu té části budovy SO 04, kde bude docházet ke skladování – pozn. soudu) a oněch 645 m² k celému objektu SO 04 (tedy vč. expedice). I tato námitka je pak žalobcem uplatněna poprvé, a tudíž by se k ní nemělo vůbec přihlížet. Co se týče výšky skladu, tak ta je popsána správně, neboť je řešena maximální výška.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení II.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

13. Ř. f. K. se ve svém vyjádření přidala k žalobci stran prvního žalobního bodu a zdůraznila vyloučení veřejnosti. Ř. f. K. dále vyčetla napadenému rozhodnutí, že stavba SO 04 naruší obraz sídla a krajiny, předložená projektová dokumentace si protiřečí v otázkách hlukové zátěže, závazné stanovisko Krajského hygienického stanice ze dne 20. 5. 2021 obsahuje chyby a neověřuje skutečnost, stavbou dojde ke svedení hluku na rodinnou zástavbu. Konstrukce opláštění doznala velkých změn, je zde rozpor s Územním plánem obce O. a nejsou respektovány přírodní biotopy přilehlého mokřadu a Přírodního parku B. Při realizaci stavby nebylo postupováno s aplikací nejlepších dostupných technik, ale šlo o minimalizaci nákladů na provedení stavby investorem. Rovněž upozornila na noční nakládku, se kterou má být nově (oproti dokumentaci EIA) počítáno.

Replika

14. V replice žalobce vyjádřil nesouhlas s jednotlivými tvrzeními žalovaného a papírny, přičemž na základě vlastní analýzy dílčích tvrzení papírny dále opakoval a rozváděl žalobní argumentaci.

III. Posouzení věci soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dle podané žaloby a v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
16. V první řadě krajský soud považuje za nezbytné zdůraznit, co bylo předmětem správního řízení, a co je tudíž předmětem nyní projednávaného řízení soudního. Napadeným rozhodnutím bylo rozhodováno v řízení o dodatečném povolení stavby – změn stavebního objektu SO 04 – Sklad papíru. V takovém řízení je proto nutné předmětný záměr a jeho vliv na okolí posuzovat pouze z hlediska změn objektu oproti původnímu územnímu rozhodnutí a stavebnímu povolení, nikoliv jej posuzovat jako umisťování záměru zcela nového.
17. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, uvedený stavební objekt je součástí souboru staveb záměru „*Papírenský stroj PS6*“ (soud již ve vztahu k tomuto záměru projednával několik žalobcových žalob), který byl umístěn rozhodnutím ze dne 27. 2. 2017 a povolen rozhodnutím ze dne 12. 10. 2018. Jako nezbytné vytknutí před závorku je tak třeba jednak zdůraznit, že správní orgány v nyní projednávaném řízení projednávaly toliko a pouze uvedený jediný dílčí objekt záměru papírenského stroje a vzhledem k povaze řízení současně toliko jeho změny oproti původnímu stavebnímu povolení. Jedná se o budovu skladu sestávající ze samotné skladovací části a části expedice a kancelářských místností. Objekt SO 04 je využit ke skladování produktu, nenachází se v něm žádná výrobní technologie. Jedná se o automatizovaný regálový sklad, s elektrickými regálovými zakladači v regálové části a elektrickými válečkovými dopravníky. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí a jak soud ověřil ze správního spisu (ze souhrnné technické zprávy a technické zprávy ze 17. 5. 2021 a z výkresu č. 0005, *Půdorys + 0,800, Půdorys + 6,000 - Soutisk*), oproti původní a již povolené variantě došlo k posunu v umístění SO 04 jižním směrem, a to k prodloužení skladovací části na cca 90 m² a dále vysunutím přístavby expedice výšky 11,9 m, o rozměrech 15,45 m x 48,70 m. Dále došlo ke zvětšení půdorysu skladovací plochy o 585 m² (z 2723 m² na 3308 m²), maximální půdorysné rozměry celého objektu SO 04 jsou 75,91 m x 48,70 m. Objekt skladu se zvýšil z 24,4 m nad 1/3 a 17,4 m nad 2/3 původního půdorysu na 25,07 m nad

celým půdorysem skladovací části objektu. Pokud jde o změny v konstrukci opláštění objektu, to bude tvořeno sendvičovými izolačními panely tloušťky 120 mm, v části expedice pak železobetonovými stěnami tloušťky 150 mm, tepelnou izolací tloušťky 120 mm a svisle kladeným trapézovým plechem s výškou vlny 40 mm. Střecha pak sestává z hydroizolační střešní folie, sendvičového panelu tloušťky 120 mm a nosné konstrukce střechy. Původně mělo jít o železobetonový panel tloušťky 200 mm, tepelnou izolaci minerální 120 mm a obklad trapézovým plechem tloušťky 40 mm.

18. S ohledem na to, jak žalobce koncipoval svou žalobu, je nutné znovu zdůraznit, že právě a jen popsání změny byly předmětem napadeného rozhodnutí, tudíž jen tyto změny jsou hodnoceny v tomto řízení.
19. Na tomto místě je rovněž nutné poukázat na skutečnost, že podstata žalobní legitimace pro podání žaloby proti správnímu rozhodnutí v souladu s § 65 odst. 1 s. ř. s. tkví v tvrzení žalobce, že *byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti*. Současně v souladu s dispoziční zásadou a vymezením náležitostí podané žaloby (§ 71 s.ř.s.) je nutné, aby onen zásah do práv (přímé zkrácení) byl žalobcem v žalobě natvrzen zcela konkrétním způsobem (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58), přičemž soud jej za žalobce nemůže domýšlet.
20. Skutečná podstata žaloby (jak vyplývá i z ostatních žalobcem vedených řízení proti záměru papírenského stroje PS6) dle názoru soudu spočívá v nesouhlasu žalobce s realizací celého záměru projektu papírenského stroje PS6 z důvodu zvýšeného hluku. Jakkoliv v nyní podané žalobě žalobce tvrdí zásah do své právní sféry v podobě zhoršení ochrany před pronikáním hluku (čemuž se soud bude věnovat vzápětí), z pojetí celé žaloby i z obsahu jeho rozsáhlých podání se nelze ubránit dojmu o překročení rámce tvrzeného zásahu do vlastních subjektivních práv, a naopak tendenci obecně bránit zákonnost a „procesní čistotu“ napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení. Soud by na základě takových tvrzení toliko poukazujících na zjištěné nezákonnosti nemohl přistoupit k věcnému projednání žaloby. Žalobce nelze pasovat do pozice univerzálního dohlázele nad zákonností výkonu veřejné správy (rozsudky NSS ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 As 2/2009-80, č. 2061/2010 Sb. NSS, či ze dne 4. 5. 2011, č. j. 7 As 2/2011-52). Soudní řád správní je totiž svou povahou normou obrannou, nikoliv kontrolní. Jeho smyslem je poskytnout ochranu osobám před takovým jednáním správních orgánů, které zasahují do jejich práv, nikoliv umožnit přezkum aktů správních orgánů bez vazby na zásah do práv žalobce (hájením veřejného zájmu nebo práv třetích osob).
21. Důsledkem uvedených závěrů této úvodní pasáže rozsudku je jednak ta skutečnost, že soud vůbec jako žalobní námitky nevyhodnotil tu část žaloby věnující se rozboru akustických studií opírající se o hodnoty hluku vztažené k adresám B. 105 a K. 6 (žalobce obývá dům na adrese X) ani tu část věnující se hodnotám hluku naměřených u domu žalobce, jelikož tyto z povahy věci nemohou být výsledkem činnosti nyní řešeného stavebního objektu, který dosud nebyl realizován (tedy se případně týkají záměru samotného papírenského stroje, nikoliv nyní řešeného skladu). Druhá je to ta skutečnost, že soud v první řadě musel důkladně posoudit žalobcovu věcnou legitimaci. Ukáže-li se totiž v průběhu řízení, že žalobce nebude, případně z povahy věci ani nemůže být jím tvrzenou nezákonností dotčen na svých právech, povede tato skutečnost nutně k zamítnutí žaloby bez ohledu na to, zda je rozhodnutí skutečně v některém ohledu nezákonné či nikoliv. Námitky, které se totiž nedotýkají právní sféry žalobce nemohou vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, i kdyby

byly důvodné (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007-83, ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 61/2010-98, ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 As 139/2012-40, či ze dne 30. 3. 2017, č. j. 4 As 246/2016-32 nebo nověji ze dne 25. 2. 2022, č. j. 5 As 234/2020-35).

22. Předně se soud zabýval námitkami procesního charakteru, teprve poté námitkami věcnými.

K povaze řízení jako navazujícího řízení dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí

23. Žalobce předně namítal, že řízení o dodatečném povolení stavby nebylo vedeno jako tzv. navazující řízení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. U této žalobní námitky však absentuje konkrétní tvrzení o konkrétním dopadu do práv žalobce, jelikož zcela obecné tvrzení o porušení povinností vztahujících se k vymezení účastníků řízení a informování veřejnosti a vlivu na obsah napadeného rozhodnutí je z pohledu řádnosti žalobního bodu zcela nedostatečné. Není-li tvrzen konkrétní individualizovaný zásah do práv žalobce, zpravidla takový žalobní bod nemůže být úspěšný. Soudu totiž nezbyvá než zcela obecný žalobní bod vypořádat obdobným, zcela obecným, způsobem.

24. Navazujícím řízením je v souladu s § 3 písm. g) bod 5 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění účinném do 31. 12. 2023, *řízení vedené k záměru nebo jeho změně, které podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, jde-li o řízení o dodatečném povolení stavby*. Žalobcova argumentace vycházející pouze z tohoto ustanovení je však příliš zjednodušující a nesprávná. Jak plyne ze samotné textace uvedeného ustanovení, nelze se zaměřit jen na povahu řízení (řízení o dodatečném povolení stavby), ale je nezbytné odpovědět na otázku, zda je projednáván záměr nebo jeho změna podléhající posouzení vlivů na životní prostředí. Jen v případě kladné odpovědi na tuto otázku lze uzavřít, že o navazující řízení půjde. Na prvním místě tak bylo nutno vyřešit, zda projednáváný záměr (změna skladu papíru) podléhal posouzení vlivů na životní prostředí.

25. Vzhledem ke skutečnosti, že samotný sklad papírenského stroje není žádným ze záměrů uvedených v příloze 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, mohlo se tedy jednat toliko o změnu záměru podléhající posouzení. Předmět posuzování pak taxativním způsobem vyjmenovává ustanovení § 4 zákona o posouzení vlivů na životní prostředí. Vzhledem k tam uvedenému výčtu pak v souladu s jeho odstavcem 1 písm. b) a písm. g) mohla být předmětem posuzování pouze taková změna záměru, která by mohla mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání (písm. b) nebo která by podle závazného stanoviska příslušného úřadu vydaného podle § 9a odst. 6 téhož zákona mohla mít významný negativní vliv na životní prostředí (písm. g).

26. Jak ale krajský soud ověřil ze správního spisu, v nyní posuzované věci bylo vydáno závazné stanovisko ministryně životního prostředí ze dne 20. 1. 2022, č. j. MZP/2021/430/985 potvrzující souhlasné závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí ze dne 20. 5. 2021, č. j. MZP/2021/570/572 k ověření změn stavebního záměru objektu SO 04. Souhlasná závazná stanoviska byla vydána podle § 9a odst. 6 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí s tím, že předmětný záměr nedoznal změn, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, nezvyšují kapacitu záměru a ani jeho rozsah a nemění ani jeho technologii, řízení provozu nebo způsob užívání. Příslušné úřady tedy shodně vyhodnotily absenci potenciálního významného negativního vlivu na životní prostředí, pročez nebyl naplněn nezbytný předpoklad § 4 odst. 1 písm. b) ani písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. V takovém případě se nejednalo o navazující řízení

dle téhož zákona, neboť předmětem řízení nebyla změna záměru, která by podléhala posouzení vlivů na životní prostředí.

K námitce podjatosti

27. Žalobce dále namítal absenci řádného vypořádání jeho námítky podjatosti Ing. D. Z napadeného rozhodnutí se podává, že touto námitkou se žalovaný zabýval na stranách 47 až 49, žalobce však v žalobě nijak nekonkretizuje, co přesně z obsahu těchto dvou stran nepovažuje za řádné vypořádání, resp. v jakých konkrétních podrobnostech se žalovaný s námitkou vypořádal nedostatečně.
28. Vyloučení z projednávání a rozhodování věci upravuje ustanovení § 14 správního řádu. Předpokladem vyloučení je skutečnost, že s ohledem na poměr úřední osoby k věci, k účastníkům řízení nebo k jejich zástupcům lze důvodně předpokládat, že má takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti (odst. 1). Účastník řízení přitom může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví s tím, že k námitce se nepřihlédne, není-li uplatněna bez zbytečného odkladu i přes prokazatelnou vědomost účastníka. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby (odst. 3).
29. Krajský soud ve správním spise prošel všechna žalobcem konkrétně uváděná podání, v nichž měl údajně namítat podjatost Ing. D., přičemž obsahem všech těchto podání je toliko nesouhlas s postupem uvedené úřední osoby. Žalovaný jako jedinou potenciální námitku podjatosti vyhodnotil obsah podání ze dne 24. 3. 2022 ve znění: *„Ing. D. se zabývá psychologickým rozбором charakteru účastníků řízení místo toho, aby řešila jejich objektivní technické výhrady vůči zjevným chybám a nedostatkům stavebního záměru. Proto trvám na jejím odvolání z řízení pro nekompetentnost a podjatost proti některým účastníkům řízení.“*
30. Jak však vyplývá z výše uváděných ustanovení § 14 správního řádu, obsahem námítky podjatosti musí být dostatečně konkrétní tvrzení o poměru rozhodující osoby k věci či účastníkům řízení či jejich zástupcům. Námitka rovněž musí být včasná (bez zbytečného odkladu).
31. Podstatou žalobcovy žalobní námítky je zřejmě absence samostatného usnesení o rozhodnutí o námitce podjatosti ve smyslu ustanovení § 14 odst. 3 správního řádu. Z citace vznesené námítky je však na první pohled zjevné, že se o řádnou námitku podjatosti nejednalo, neboť její podstatou je toliko nesouhlas s postupem úřední osoby, přičemž neobsahuje žádné tvrzení o tom, k jakým účastníkům řízení u ní žalobce shledal poměr, natož pak aby tento poměr byl jakkoliv blíže ozřejměn. Taková námitka byla dle krajského soudu prima facie nedůvodná, u které obecně není důvodu postupovat ji k rozhodnutí nadřízenému orgánu (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 7. 2019, č. j. 9 As 70/2019-34, odst. 41). Námitka podjatosti proti oprávněné úřední osobě rozhodující v prvním stupni uplatněná až v odvolacím řízení je však logicky řešena nadřízeným orgánem. Ani v takovém případě však není povinností rozhodovat o ní samostatným rozhodnutím.
32. Další podstatnou skutečností je, že i kdyby daná námitka nebyla shledána jako prima facie nedůvodná, byla v každém případě opožděná. Namítal-li totiž žalobce postup úřední osoby oprávněné k rozhodnutí ve věci v prvním stupni až 24. 3. 2022, přičemž odvoláním napadené prvostupňové rozhodnutí je z 16. 7. 2021, nemohlo se jednat o námitku včasnou. Jestliže námitku podjatosti účastník řízení bez zbytečného odkladu neuplatní, přestože věděl o důvodu vyloučení úřední osoby, k námitce se nebude vůbec přihlížet. Opožděná námitka proto ani nebude předložena k posouzení osobě, která by o včasné námitce rozhodovala

(např. rozsudek NSS ze dne 10. 10. 2018, č. j. 6 As 75/2018-83). Je-li opožděná námitka uplatněna až v odvolacím řízení, je žalovaný maximálně povinen vypořádat ji jako námitku odvolací (rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2013, č. j. 2 As 134/2011-200). Žalovaný přitom správně uvedl, že k citovanému podání žalobce pro jeho opožděnost nepřihlížel a zabýval se s ním toliko jako s neformálním podnětem, který dle soudu zcela dostatečně vypořádal na str. 49 napadeného rozhodnutí.

K porušení § 68 odst. 3 správního řádu

33. Žalobce rozporoval nezahrnutí jím požadovaných protokolů o měření hluku mezi podklady rozhodnutí, čímž měl žalovaný porušit § 68 odst. 3 a § 3 správního řádu. Ustanovení § 3 správního řádu ukládá správnímu orgánu postupovat v řízení tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad jeho rozhodnutí se zákonností. Ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu pak upravuje náležitosti odůvodnění rozhodnutí. Z uplatněné námitky je přitom zřejmé, že žalobce nerozporuje nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí, nenamítá konkrétně vadu odůvodnění, nýbrž toliko nezařazení určitých podkladů. Těmi podklady měly být jím požadované protokoly o měření hluku.
34. Jak již bylo soudem zdůrazněno výše, předmětem nyní projednávaného řízení byl pouze dílčí stavební objekt SO 04 sklad papíru, který v době rozhodování správních orgánů dosud nebyl realizován a tedy činný. Jakékoliv protokoly o měření hluku se tak z povahy věci nemohly týkat řešeného stavebního objektu, natož pak jeho změn, které byly předmětem řízení, nýbrž papírenského stroje PS6 jako takového, který však nebyl předmětem řízení. Žalovaný tak správně na str. 31 napadeného rozhodnutí uvedl, že se podněty na hluk dále nezabýval, jelikož se netýkají stavebního objektu, který byl předmětem řízení.
35. K otázce dostatečnosti podkladů pak lze odkázat na ustanovení § 110 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023, který vyjmenovává požadované podklady pro žádost stavebníka o stavební povolení (které jsou z povahy věci totožné v případě žádosti o dodatečné povolení stavby). Žalobce přitom nenamítá, že by některý ze zákonem požadovaných podkladů správní orgány při svém rozhodování neměly k dispozici, tato skutečnost se ani nepodává z obsahu správního spisu. Žalobcem požadované protokoly o měření hluku pak zákon v uvedeném ustanovení jako nezbytný podklad pro rozhodnutí o stavebním povolení nevyžaduje. Krajský soud tak nemá pochybnost o tom, že správní orgány ustanovení § 3 správního řádu neporušily, neboť rozhodovaly na podkladě všech zákonem požadovaných dokumentů.

K věcným námitkám

36. Zbývající námitky jsou již věcného charakteru a směřují proti posouzení věci samé. Před jejich vypořádáním se však musí soud zabývat tím, zda žalobce řádně tvrdil a prokázal, jak se popsaná změna skladu papíru (nikoliv jiné části celého papírenského stroje), dotýká jeho práv (aktivní věcná legitimace).
37. Jediné konkrétní tvrzení stran zásahu do práv žalobce v důsledku popsané změny skladu papíru zaznamenal soud v souvislosti se změnou konstrukce opláštění, v důsledku které by mělo dojít k pronikání hluku až k nemovitostem žalobce. Žalobce konkrétně uvedl, že došlo-li k oslabení konstrukce pláště, lze předpokládat nižší neprůzvučnost, přičemž neprůzvučnost sendvičového izolačního panelu 120 mm je podle veřejných informací cca 31 dB.

38. Ze správního spisu vyplývá, že oproti původní ověřené projektové dokumentaci skutečně došlo ke ztenčení konstrukce opláštění (viz výše). Na rozdíl od žalobce však krajský soud nemá za to, že by tato skutečnost automaticky měla za následek zhoršení ochrany před pronikajícím hlukem vně objektu. Krajský soud na tomto místě znovu zdůrazňuje, že se jedná o pouhý (byť automatizovaný) sklad, v němž se nenachází žádná výrobní technologie, u které by vysoká hluková zátěž potenciálně pronikající do širšího okolí byla očekávatelná. Sám žalobce mluví o předpokladu nižší neprůzvučnosti, která však bez dalšího z jiné skladby konstrukce opláštění nevyplývá. Krajský soud je toho názoru, že neprůzvučnost závisí na celé řadě faktorů, mimo jiné i na vzájemné kombinaci všech použitých materiálů jednotlivých vrstev opláštění a že nelze automaticky klást rovnítko mezi ztenčení toliko jedné z vrstev opláštění (v tomto případě jde pouze o změnu z železobetonového panelu tloušťky 200 mm na sendvičový izolační panel tloušťky 120 mm, neboť ostatní vrstvy opláštění zůstaly stejné) a snížení neprůzvučnosti vně objektu.
39. Zásadní skutečností v této souvislosti je, že v řízení byla předložena *Aktualizovaná hluková studie pro dodatečné povolení stavby SO04 Sklad papíru z 5/2021*, která se vztahuje k aktualizované projektové dokumentaci se zpracovanými změnami. Na str. 10 tato hluková studie pracuje s maximální hladinou akustického tlaku zakladače v automatickém režimu 75 dB a v manuálním režimu 55 dB a s maximální hladinou akustického tlaku u dopravníků na palety 70 dB. V závěru na str. 17 uvádí: „*Směrem k obytné zástavbě se na nových halách nepředpokládá žádný významný zdroj hluku. Neprůzvučnost plné části obvodových stěn je uvažována o minimální neprůzvučnosti 50 dB. Vzduchová neprůzvučnost výplně otvorů směřujících k směrem k obytné zástavbě je minimálně 40 dB. Po realizaci záměru, při dodržení akustického výkonu nově instalovaných zařízení a při dodržení doporučené neprůzvučnosti uvedené výše, nedojde k překročení hygienických limitů hluku. Není proto třeba dalších dodatečných protihlukových opatření ani dodatečné úpravy skladby fasády.*“ Technická zpráva z 17. 5. 2021, která pracuje se změněnou konstrukcí opláštění pak na str. 15 a 16 v kapitole 8.3 Akustika/hluk pracuje s totožnými maximálními hladinami akustického tlaku zakladačů a s dopravníků jako aktualizovaná hluková studie a uvádí, že: „*Hluk z provozu technologie skladu SO04 bude beze zbytku utlumen aktuální navrženou skladbou fasády, v souladu s aktuální platnou hlukovou studií skladu, která je součástí dokumentace stavby SO04 Sklad papíru (výška 25,07 m), přičemž jednotlivé výpočtové hodnoty budou ověřeny reálným měřením po dokončení stavby (v provozu) dle platné akustické metodiky. V případě potřeby budou provedena další protihluková opatření, v souladu s platnou legislativou ČR a platným integrovaným povolením IPPC.*“
40. Jak vyplývá z citovaných pasáží, se změněnou konstrukcí opláštění bylo v řízení pracováno, tato byla vyhodnocena a výsledkem tohoto vyhodnocení bylo, že ani takto změněnou konstrukcí opláštění nedojde k překročení hygienických limitů hluku, neboť veškerý hluk z provozu skladu bude beze zbytku utlumen i změněnou skladbou fasády. Na uvedeném závěru přitom nemůže ničeho měnit ani dílčí rozpor v Souhrnné technické zprávě z 26. 2. 2021, ve které je sice na str. 25 uvedena aktualizovaná verze konstrukce opláštění, avšak na str. 49 v kapitole 6.1.2 Hluk a vibrace je ponechána verze původní (s železobetonovým panelem tl. 200 mm), neboť Technická zpráva z 17. 5. 2021 již správně pracuje pouze s aktualizovanými údaji změněné konstrukce opláštění, pracuje i s totožnými maximálními hladinami hluku jako aktualizovaná hluková studie a na tuto odkazuje s tím, že veškerý hluk z provozu skladu bude beze zbytku aktualizovanou skladbou fasády utlumen.
41. Žalovaný tak správně na straně 30 napadeného rozhodnutí uvedl, že změna v konstrukci opláštění nemá na utlumení hluku vliv. Ve věci navíc byla vydána i závazná stanoviska

dotčených orgánů, přičemž jak z obsahu souhlasného závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 20. 5. 2021, tak z obsahu potvrzujícího závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 4. 10. 2021 vyplývá, že tyto dotčené orgány pracovaly s aktualizovanými technickými parametry dodatečně povolovaného objektu a na jejich základě dospěly k závěru, že provozem objektu SO 04 nedojde k ohrožení nejbližší obytné zástavby hlukem.

42. Uvedené skutečnosti jen podtrhují závěr soudu o naprosté nedostatečnosti tvrzení žalobce co do jím presumovaného zásahu do jeho práv. Jeho tvrzení o předpokládáném snížení neprůzvučnosti objektu skladu z důvodu změny konstrukce opláštění není založeno na žádných relevantních skutečnostech, je v rozporu se zjištěními soudu ze správního spisu a především pak není ničím podloženo. Odkaz na veřejné informace je v tomto ohledu zcela nedostatečný. Žádný odborný podklad zpochybňující závěry správních orgánů žalobce soudu nepředložil a jen laická a nepodložená tvrzení nemohou zpochybnit závěry vyplývající z odborných podkladů (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2024, č. j. 8 As 236/2022-152, odst. 48 a 56).
43. Na základě uvedených skutečností nelze než dospět k závěru, že žalobce nedostal své povinnosti prokázat dotčení na svých právech, protože soud v řízení pro absenci žalobcovy věcné legitimace nemohl v souladu s výše uvedenou judikaturou přistoupit k přezkoumání uplatněných námitek věcného charakteru. Žádný jiný konkrétní (ostatně ani obecný) zásah do svých práv totiž žalobce soudu neuvedl u žádné z těchto námitek (nezákonné závazné stanovisko OdÚP, absence řádného posouzení zhoršení ochrany před pronikáním hluku, nesplnění podmínek závazného stanoviska EIA ani nesprávné závazné stanovisko ministryně životního prostředí).
44. Krajský soud tak uzavírá, že neshledal důvodnost žádné z uplatněných procesních námitek a jelikož dospěl k závěru, že žalobce není aktivně věcně legitimován ve vztahu ke zbývajícím žalobním námitkám, věcně se těmito námitkami nezabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

45. S ohledem na výše uvedené soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
46. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
47. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Jelikož soud osobám zúčastněným na řízení v této věci žádné povinnosti neuložil, nemají na náhradu nákladů tohoto řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 28. listopadu 2024

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.